

азъ праішамъ Ангела моего предъ лицє твоє, който ще да оуправи пжтьатъ ти предъ тебе.

28 Защо то ви говоримъ, че никои пророкъ по междъ онѣа, който са се родили ѿ жени, не є по голѣмъ ѿ Іуанна крестителя: но по малію ѿ него въ царство то Бжїе, по голѣмъ є ѿ него.

29 И сички те людіє като чѣха, и мытари те, ѿправдаха Бга, защото се крестиха съ крещеніє то Іуанново.

30 Я Фарісеи те и законници те ѿфрліха совѣтатъ Бжїи ѿ себе си. защото се не крестиха ѿ него.

31 И рече Гдѣ: на що да оуподобимъ человекы те на тоа родъ; и на що са подобни:

32 Подобни са на дѣцата, който седатъ на пазаратъ, и выкатъ єдно на друго, и говоратъ; свирихме ви, и не играхте: тѣжихме ви и не плакахте.

33 Защото доиде Іуаннъ креститель, който ни хлѣбъ гдѣше, ни вино пїеше: и говорите вѣсъ ѿма.

34 Доиде Сынъ человекскій, който и гдѣ и пїе. и говорите: єто, человекъ многоадецъ и винопїица, прїятель на мытари те и на грѣшни те.

35 И ѿправдаєе премудрость та ѿ сички те си чада.

36 И моляше го нѣкой ѿ Фарісеи те да гдѣ заєдно съ него: и ѿиде въ кжца та Фарісеова, и сѣдна.

37 И єто, єдна жена въ онѣи градъ, като вѣше грѣшница, като разумѣ че седи на трапеза та въ кжца та Фарісеова донесе алавастръ съ мѣро:

38 И застава ѿзадъ при носѣ те мѣ и плачеше, и фанна да мѣ полива носѣ те со слзъ те си: и со съ коса та ѿ глава та си ги ѿтриваше, и цалѣваше мѣ носѣ те, и мажеше ги съ мѣро то.

39 Я онѣи Фарісеи който го вѣше повыкалъ въ кжца та си, като виде това, помысли въ себе си и рече: тоа человекъ, ако бы бѣлъ пророкъ, щеше да познае, коа и каква жена мѣ се прикоснѣва: защо є грѣшна.

40 И ѿговори Исусъ, и рече мѣ: Симоне, ѿмамъ нѣщо да ти речемъ. Я той рече: оучителю, речи.

41 Я Исусъ рече двѣма джлжника бѣха джлжни на єдного зоемодѣвца: єдинъ вѣше джлженъ петстотинъ динари, а другію педесе.

42 И понѣже нѣмаха и двѣма та да ги плачатъ, про-